

jaar bleef de electriciteits-voorziening in handen der Curaçaosche firma; toen maakten de moderne eischen het wenschelijk haar over te dragen aan een onderneming, die zich op het gebied van electriciteits-voorziening in tropische landen gespecialiseerd had. Dat was de Ned.-Indische Gas Mij, die een concessie voor 50 jaar verkreeg met de verplichting tot het leveren van dagstroom voor huishoudelijke en industrieele doeleinden. De nieuwe centrale, die daarvoor noodig was, werd op 22 April van dit jaar geopend.

De ijs-importzaak werd door de firma Maduro in een ijsfabriek omgezet; ook de andere zaken van Smith nam deze firma over. De brug werd aangekocht door de Handel- en Industrie Mij „Curaçao”, thans de Curaçaosche Handel Mij.

Het is duidelijk, dat dergelijke zaken, die zich voortdurend uitbreidden niet steeds door één man beheerd konden worden. De firmanaam S. E. L. Maduro & Sons wijst er reeds op, dat weldra de beide oudste zoons van den stichter erin werden opgenomen. Onder leiding van dit driemanschap verkregen de zaken een geweldige uitbreiding. Hierbij dient vooral vermeld te worden, dat de firma een levendig aandeel nam aan de ontwikkeling van het Curaçaosche havenverkeer. Van ouds heeft de haven van Willemstad in verschillende opzichten een goeden naam gehad en het is hoofdzakelijk aan de firma Maduro te danken, dat zij een zekere vermaardheid verkreeg bij verschillende stoomvaart-maatschappijen wegens de snelle en goedkoope voorziening van brandstof voor de machines. Vóór de stookolie ernstige concurrentie begon aan te doen, was dat de „Pocahontas”-steenkol. In het archief der firma berusten talloze tevredenheidsbetuigingen van Directies van Stoomvaart-Maatschappijen, Commandanten van Nederlandsche en vreemde oorlogschepen en van particulieren over de kwaliteit van de geleverde kool en vooral over de snelle en coulante wijze, waarop deze in de bunkers van het schip werden overgebracht. Het record van snelheid werd bereikt op 18 September 1914 door het laden van 174 ton per uur in Hr.